

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Quæstio XXVII. In Tit. XXVII. De Officio Custodis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

persistere; si verò contra hanc regulam nostram, & contra regulam Sanctorum CCCXVIII. Patrum, qui in Nicæno Concilio hoc constituerunt, temerarius præsumptor fuerit, & de cætero oblationes de sacris Ecclesijs auferre molitus fuerit,

sub anathematis vinculo sit colligatus, & contemnatus; responderunt omnes, fiat, fiat: ibidem; officium autem *Sacrista* dignitatibus annumerat Azor p. 2. lib.

3. cap. 16. q. 6.

* * *

QUÆSTIO XXVII. IN TIT. XXVII. DE OFFICIO CUSTODIS.

2305. **C**ustos Ecclesie dicitur is, cui ea, quæ Ecclesie competunt, custodienda committuntur, sub obedientia Archidiaconi; Fagnanus in c. *Custos Ecclesie h. t. nu. 1.* multa habet communia cum Sacrista; & ideo in cit. c. *perlectis*, ubi cæteroque referuntur omnia propè munia Hierarchiæ Ecclesiasticæ, nulla sit specialis mentio *Custodis*, distincti à Sacrista; & in plerisque Ecclesijs est tantum alter eorum, ut notat Zoësius hic n. 1. Eius officium est, pallia, & linteamina altaris custodire; lampades, cæteraque luminaria debito tempore accendere, & extinguere (c. 1. h. t.) ad horas Canonicas jussu Archidiaconi pulsare; panem, & vinum ad missam parata habere; eleemosynas, seu oblationes Clericis distribuere (c. 2. eod.) ubi additur his verbis: *hi tres*, videlicet Archidiaconus, Archipresbyter, & Custos, sunt

quasi columna Ecclesie, ideo debent esse unanimes, & sine invidia: dixi, oblationes Clericis distribuere; circa quod notandum, oblationes lucrari non posse, nisi Clericos intereffentes divinis; Barbofa in c. 2. de offic. Custod. oblationes autem, quæ fiunt tempore Jubilæi, vel anno sancto, in Ecclesia Cathedrali, spectare ad Archipresbyterum ejusdem Ecclesie; non, ad Episcopum; Barbofa cit. nu. 3. Abbas in c. quoniam, de decimis; eas verò, quæ lacris imaginibus deferuntur, sive intra, sive extra Ecclesiam Parochialem positæ sint illæ sacræ imagines, modò sint intra limites Parochiæ, de jure, & consuetudine, esse Parochi; sic Barbofa cit. nu. 4. & fuscè Azor p. 1. l. 7. c.

27. quest. 13.

* * *

QUÆSTIO XXVIII. IN TIT. XXVIII. DE OFFICIO VICARIJ.

2306. **C**onsideratis eorum officijs, qui deseruiunt Ecclesijs *nomine proprio*; sequitur de iis, qui deseruiunt *nomine alieno*, cujusmodi sunt *Vicarij*, seu vices gerentes, qui in locum alterius (mortui, vel impediti) substituuntur ab eo, qui à lege ad id potestatem habet. Talis facultas etiam Episcopis concessa est, ut sibi Vicarios generales constituere valeant; ut notat Barbofa h. t. num. 4. Et hi sunt in triplici classe 1. scilicet *nati*, seu *legitimi* (scilicet dati à lege, quales sunt Archidiaconi) 2. *foranei*, qui scilicet extra civitatem, in qua est Episcopi Sedes, jurisdictionem exercent) quos nimirum Episcopus, in certa diocesis parte, vel in oppido constituit) 3. generales, seu *dativi*, vel constituit, quos Episcopus creavit, & confi-

tuit, ut ejus vicem gererent in eodem Tribunali, & loco, in quo ipse jus dicere consuevit; sic Barbofa ad rubricam hujus tit. n. 9. sed titulus præsens potissimum agit, non de *Vicarijs Episcoporum*, sed *beneficiorum*, ex quibus aliqui sunt *Vicarij perpetui*, alij solum *temporales*; de quibus in præsentia.

ARTICULUS I.

De Vicarijs perpetuis.

Vicarius perpetuus est, qui canonicè (id est autoritate Episcopi, vel in hoc habentis potestatem quasi Episcopalem) in aliqua Ecclesia Parochi cum certa, & congrua portione annua, tanquam laboris & operæ mercede, ex proventibus ipsius

1307